

ни цвѣтчета, въ които се появяватъ обли зрънца — семена, отъ които после израстватъ нови чайни дръвчета.

Щомъ се свършила беридбата на чая, Чао била свободна отъ работа. Тя не ходѣла и въ града, за да продава бащинитѣ си издѣлия, защото презъ време на беридбата той не могълъ да работи. Тя само чистѣла пжтечкитѣ на градинката и требѣла въ кѣщи, а въ свободното си време посѣщавала приятелката си Неке, кждето радостно я посрѣщали.

За Цзо настѣпило още по-тежко време: той не могълъ да отдѣли нѣкой-другъ часъ, за да иде съ сестра си на гости.

Щомъ се свършила работата въ чайната градина, баща му се заловилъ съ обработване на оризището. Цзо, като момче, помагалъ на баща си и въ тази трудна работа.

Оризътъ е блатно растение, т. е. расте само тамъ, дето има много вода. Обработката на оризището е много трудна и вредна за здравето работа; трѣбва да се работи, като се газятъ до колѣне въ вода.

Нивата на Мингъ-Хо отначало била суха. Трѣбвало по изкуственъ начинъ да се обърне въ блато. Мингъ-Хо и момчето му прокопали много канали отъ близкитѣ езера. Ала водата, която текла по тѣзи канали, не могла да покрие цѣлата нива, а докато оризътъ поникне, нивата трѣбва да плува въ вода. И тѣ направили водни долапи, съ помощта на които насмогвали съ достатъчно вода.

Когато оризътъ порасълъ и се подигналъ достатъчно, водата била отбита, ала земята била пакъ кална, и трѣбвало да газятъ въ тиня, за да го жънатъ.

Цзо не завиждалъ на сестра си, че тя ходѣла сама на гости. Той разбиралъ, че помага на баща си и се гордѣлъ съ това. Безъ да гледа на своята юношеска възраст, той разбиралъ, че почивката може да бжде приятна само следъ работа. Затова пкъ какъ се веселилъ, когато следъ полската работа оставалъ свободенъ и могълъ да посещава Неке и да играе въ нейната чудна градина! И какви игри измислялъ този остроумникъ—Цзо!

Децата се веселили и се смѣли тъй заразително, че даже и знатниятъ мандаринъ се размивалъ, като ги гледалъ, когато се случвалъ при тѣхъ въ градината.

*
* *

Годинитѣ вървѣли. Дѣцата расли и станали възрастни, умни хора. Цзо отдавна вече работи вмѣсто стария си баща въ градината и оризището, а Чао живѣе въ града и минава за отлична шивачка. Дружбата между нея и Неке не престанала. Неке се вижда често съ своята другарка отъ детинство, доставя й много работа и помага на Цзо съ съвети и пари, когато наставатъ неплодородни години.

Съ настоящата книжка изпращаме: 1) брой 5 отъ *Игра и забава* и 2) цвѣтна картинка „Нашето котенце“.